

Arrest

nr. 210 316 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 juli 2017 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf (type D).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 augustus 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij treedt op 18 februari 2012 in de Filipijnen in het huwelijk met de heer P.S., die de Belgische nationaliteit bezit.

1.2. Op 4 april 2012 dient de verzoekende partij voor de eerste maal een aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf (type D) om haar echtgenoot in België te vervoegen. Op 26 juni 2012 wordt het gevraagde visum geweigerd.

1.3. De verzoekende partij dient op 24 oktober 2012 een tweede aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) om haar echtgenoot in België te vervoegen. De afgifte van het gevraagde visum wordt op 26 maart 2013 geweigerd.

1.4. De verzoekende partij dient op 9 oktober 2013 een derde aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) om haar echtgenoot in België te vervoegen. De afgifte van het gevraagde visum wordt op 3 maart 2014 geweigerd. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen, bij arrest van 24 juni 2015 met nummer 148 481.

1.5. Op 4 mei 2016 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) om haar echtgenoot in België te vervoegen. De afgifte van het gevraagde visum wordt op 4 juli 2016 geweigerd. Bij arrest van 15 maart 2017 met nummer 183 891 vernietigt de Raad evenwel de beslissing van 4 juli 2016.

1.6. Bij schrijven van 25 april 2017 wordt de echtgenoot van de verzoekende partij verzocht om bijkomende bewijzen van zijn bestaansmiddelen over te maken, idealiter met betrekking tot de laatste 12 maanden. Er wordt verduidelijkt dat het kan gaan om de volgende documenten: het meest recente aanslagbiljet van de FOD Financiën, loonfiches, een arbeidscontract, rekeninguittreksels, het bewijs van inkomsten van bedrijfsleider (bv. de loonfiche 281.20), de meest recente afgesloten boekhoudkundige balans van het jaar, de pensioenfiche. Er wordt de echtgenoot ook verzocht om alle documenten over te maken die nuttig worden geacht in het kader van de behoeftetechnische analyse zoals bedoeld in artikel 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 10 juli 2017 een nieuwe beslissing tot weigering van afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Overwegende dat er op datum van 04/05/2016 op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend werd door Mevrouw [V.M.], geboren op 22/09/1968, van Filipijnse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, Mijnheer [S.P.], geboren op 02/10/1963, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat huidige beslissing de vorige beslissing van 04/07/2016 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging vervangt.

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgende art. 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbeijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij acties werk zoekt.

Overwegende dat op 25/04/2017 schriftelijke bijkomende documenten werden opgevraagd aan Mijnheer [S.P.] dit er vervulling en actualisering van het dossier met betrekking tot de visumaanvraag van zijn echtgenote dit ten einde een nieuwe beslissing te kunnen nemen.

Overwegende dat volgende documenten werden opgevraagd:

-Bewijzen van de eigen bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon (laatste aanslagbiljet, loonfiches, arbeidscontract, ...) idealiter met betrekking tot de laatste 12 maanden, met als doel te evalueren of deze stabiel, regelmatig en toereikend zij. Het kan om de volgende documenten gaan: het meest recente aanslagbiljet van de FOD Financiën, de loonfiches, het (de) arbeidscontract(en), en de

rekeninguittreksels, het bewijs van inkomsten van bedrijfsleiders (bv.: loonfiche 281.20), de pensioenfiche,

...

-Kopie van de geregistreerde huurovereenkomst of de eigendomsakte met betrekking tot de hoofdverblijfplaats (Rijksregister) van de in België te vervoegen persoon;

-Ziektekostenverzekering: een recent attest van het ziekenfonds van de te vervoegen persoon in België met de bevestiging dat dienst familieleden bij hen ingeschreven kunnen worden vanaf hun aankomst op het Belgische grondgebied (zie de website www.dofi.fgov.be)

Overwegende dat Dienst Vreemdelingenzaken ook het toereikende, stabiele en regelmatige karakter van uw bestaansmiddelen dient na te gaan. De vreemdelingenwet bepaalt eveneens dat de administratieve een behoefteanalyse uitvoert wanneer de voorwaarde van de toereikende niet vervuld is.

Artikel 42 van de wet van 15.12.1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt:

“indien aan de voorwaarden van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, §4, tweede lid, en 40ter, §2, tweede lid, 1), niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burgers van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.”

Overwegend dat in het licht van deze bepaling aan Mijnheer [S.P.] werd gevraagd om ons ALLE documenten over te maken die hij met het ook op deze behoefteanalyse nuttig acht. overwegend dat Mijnheer [S.P.] ons in een schrijven van 29/06/2017 een verklaring door Partena SVFZ COMPASS te Roeselare overmaakte waarin wordt verklaard dat hij bij hen is ingeschreven als hoofdberoep landbouwer en dat hij tot op heden in regen is met zijn sociale bijdragen in de categorie van hoofdberoep;

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken enkele op basis van deze verklaring actuele inkomsten van Mijnheer [S.P.] en evenmin geen degelijke behoefteanalyse kan uitvoeren omdat er geen bewijzen van alle vasten en variabele kosten werden voorgelegd. Het feit dat betrokkene in regel zou zijn als landbouwer volstaat geenszins om te kunnen oordelen of Mijnheer [S.P.] over de toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Overwegend dat Mijnheer [S.P.] ons in datzelfde schrijven van 29/06/2017 een Attest van Inkomstenverklaring-inkomsten jaar 2016 aj 2017 voorlegde dat opgesteld werd door een accountant-belastingconsulent en waarin word gesteld dat Mijnheer [S.P.] over een geraamd inkomen van 17.000€ (inkomsten 2016) zou beschikken,

Overwegende dat, bij gebrek aan alle noodzakelijke officiële stukken die de thans voorliggende bewijzen kunnen staven of onderbouwen, dit attest niet in overweging kan worden genomen als afdoende bewijs van de huidige bestaansmiddelen:

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken enkel op basis van een attest zich niet kan uitspreken over de stabiliteit, toereikendheid en regelmatigheid van de actuele inkomsten van Mijnheer [S.P.] en evenmin ook een degelijke behoefteanalyse kan uitvoeren omdat er geen bewijzen van alle vaste en variabele kosten werden voorgelegd. Enkel een attest waarin wordt verklaard dat Mijnheer [S.P.] over een geraamd inkomen van 17.000€ (inkomsten 2016) zou beschikken, volstaat geenszins om te kunnen oordelen of Mijnheer [S.P.] momenteel over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Overwegend dat in het geheel van bovenstaande elementen Mijnheer [S.P.] niet op afdoende wijze bewezen heeft over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken waardoor niet voldaan werd aan de voorwaarden tot gezinshereniging.

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;

Bijgevolg wordt het visum gezinshereniging geweigerd.

MOTIVATIE

Wettelijke referenties: Art.40ter

Beperkingen:

° *Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelinge van vreemdelinge; gewijzigd door de wet van 08/07/2011.*

De Belgische onderaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikend en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinéa 2.

° *Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, van de Bondsrepubliek Duitsland en van de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen ondertekend te Schengen op 19 juni 1990 (hierna: de uitvoeringsovereenkomst van de Schengen-akkoorden), van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Zij verwoordt haar middel als volgt:

"Terwijl de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn.

*Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vormvereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989).*

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993, 43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; cfr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3, 16) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S.B.L. Environnement et Patrimoine écusinoir, nr. 44.847, dd. 9 november 1993; RvSt., N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat, bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damilot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

In de bestreden beslissing heeft de F O D BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken gesteld dat de echtgenoot van verzoekster niet over voldoende inkomsten beschikt om te kunnen reizen naar en verblijven in België.

Ook daaromtrent heeft verzoekster aangetoond dat haar echtgenoot, de Heer [P.S.], voor haar financieel instaat (stuk 2-4). Dat hij landbouwer is, waardoor zijn inkomen forfaitair berekend wordt. Dat de bestreden beslissing daar geen rekening mee houdt.

Dat hij in 2010 een inkomen had van netto 19.000 € per jaar (stuk 2) en in 2011 een inkomen van 14.440,40 € (stuk 3). Dat in 2014 zijn netto-inkomen 16.081,70 € is (stuk 5). Dat zijn inkomen voor 2015 geraamd wordt op 16.500 € (stuk 6).

Dat deze cijfers echter geen reële berekening zijn van het inkomen. Dat voor de landbouwers de belastingen forfaitair berekend worden volgens een aantal perimeters en niet volgens het reëel verdiende inkomen. Dat zijn reëel inkomen veel hoger ligt. Dat de Heer [S.] echter in 2013 een reëel inkomen heeft van netto 33.774,86 € op jaarbasis (stuk 4) of ca. 2.815 € per maand. Dat dit ver boven de wettelijke minimumgrens van het inkomen ligt. Momenteel bedraagt dat 1387,83 euro. Het bedrag is gekoppeld aan de spilindex van de consumptiepijzen.

Dat men in de bestreden beslissing geen analyse van de bestaansmiddelen doet. Als je Belgische echtgenoot of partner geen stabiele en toereikende bestaansmiddelen kan bewijzen, mag men de aanvraag gezinshereniging niet automatisch weigeren. De DVZ moet eerst een behoefteanalyse maken van het gezin (zie artikel 42, §1, tweede lid Vw). Op basis daarvan bepaalt de DVZ welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in de behoeften van het gezin te voorzien zonder ten laste te vallen van de overheid. Dat mijn verzoeker eigenaar is van zijn eigen landbouwbedrijf. Dat hij daardoor geen kosten heeft van huur of hypotheek. Dat dit een enorme besparing is van minimum 600 à 700 € per maand. Dat hij daarnaast door vruchten van het land en dieren eigen mogelijkheden heeft om eigen gekweekt voedsel te hebben zonder dit te moeten aankopen. Dat dit alles zijn uitgaven enorm drukt. Dat dit nergens in ogenschouw genomen wordt.

Dat ten onrechte stelt in de bestreden beslissing dat mijn verzoeker geen uitleg verstrekt over zijn inkomen, zodat een behoeftestudie niet mogelijk is. Dat dit onjuist is, gezien de boekhouder uitleg geeft en dat reeds uit de vorige procedure blijkt dat hij als landbouwer FORFAITAIR belast wordt, zodat zijn reëel inkomen veel hoger ligt.

Dat mijn verzoeker voorlegt dat hij maandelijks 2.000 € verdient als zaakvoerder in de vennootschap N.V. [D.] (stuk 10). Daarnaast verpacht hij ook nog een weide en stallingsruimte voor paarden ten bedrage van 1.000 € per maand wat uiteraard ook”.

2.2.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen moeten zijn omkleed, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de determinerende motieven aan op grond waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt de verzoekende partij zo het recht op verblijf van meer dan drie maanden als echtgenote van een Belg geweigerd op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en omdat niet blijkt dat haar Belgische echtgenoot die zij wil vervoegen beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De gemachtigde van de staatssecretaris motiveert dat de verzoekende partij en haar echtgenoot, gevraagd om bijkomende, recente bewijzen van de bestaansmiddelen van deze laatste voor te leggen, zich beperkten tot de voorlegging van enerzijds een schrijven van 29 juni 2017 van Partena dat de echtgenoot in hoofdberoep als landbouwer is ingeschreven en hij in regel is met de sociale bijdragen en anderzijds een attest van inkomstenverklaring opgesteld door een accountant-belastingconsulent waarin deze verklaart dat de echtgenoot in 2016 een geraamd inkomen heeft van 17.000 euro. De gemachtigde van de staatssecretaris stelt dat deze stukken, bij gebreke van alle noodzakelijke officiële stukken die deze kunnen staven of onderbouwen, onvoldoende bewijs vormen van de huidige bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon en hij zich op basis van deze stukken niet kan uitspreken over het toereikend, stabiel en regelmatig karakter van de actuele bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Hij stelt, gelet op de voorgelegde stukken, evenmin een behoefteanalyse te kunnen doorvoeren. Hij merkt hierbij op dat geen bewijzen van de vaste en variabele kosten zijn voorgelegd.

Deze uiteenzetting verschaft de verzoekende partij het genoemde inzicht en laat haar aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Zij maakt een gebrek in de formele motivering niet concreet aannemelijk.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, blijkt niet.

2.2.2. In zoverre de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In casu diende de verzoekende partij, als echtgenote van een Belgische onderdaan van wie niet blijkt dat deze zijn recht van vrij verkeer als Unieburger reeds uitoefende, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op grond van artikel 40bis, §§ 2, eerste lid, 1° en 4 juncto artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

In de bestreden beslissing oordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat de verzoekende partij niet het bewijs heeft geleverd dat haar Belgische echtgenoot beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bedoeld in dit wetsartikel. Hij wijst op zijn brief waarbij hij de Belgische echtgenoot uitnodigde om bijkomende bewijzen van zijn actuele bestaansmiddelen over te maken en oordeelt dat de vervolgens voorgelegde stukken – meer bepaald het attest van het verzekeringsfonds dat hij als landbouwer in hoofdberoep is ingeschreven en in regel is met zijn sociale bijdragen en het attest van zijn accountant-belastingconsulent dat hij in 2016 een geraamd inkomen heeft van 17.000 euro – hem niet toelaten zich uit te spreken over de stabiliteit, de toereikendheid en de regelmatigheid van de actuele inkomsten van de Belgische referentiepersoon. Dit omdat de noodzakelijke officiële stukken die de bestaansmiddelen kunnen onderbouwen of staven, ontbreken.

In zoverre de verzoekende partij betoogt dat haar echtgenoot financieel voor haar instaat, merkt de Raad op dat de stukken waarnaar zij hiervoor verwijst – met name stukken met betrekking tot de inkomsten van de referentiepersoon in de periode 2010 tot en met 2013 – op zich niet van aard zijn aan te tonen dat haar echtgenoot haar financieel ondersteunt in haar herkomstland. Met dit betoog haalt zij

de voormelde motivering, met name dat de voorgelegde stukken geen voldoende duidelijk zicht bieden op de actuele inkomsten van de referentiepersoon, ook nog niet onderuit.

De verzoekende partij betoogt verder dat er ten onrechte geen rekening mee is gehouden dat de belastingen die haar echtgenoot dient te betalen worden berekend op basis van een forfaitaire berekening van de inkomsten. Zij stelt dat het reële inkomen van haar echtgenoot hoger ligt. Zij geeft vervolgens, aan de hand van belastingaangiften en -aanslagen, een overzicht van de inkomsten van haar echtgenoot voor 2010, 2011 en 2014 en geeft een raming van diens inkomsten voor 2015.

De verzoekende partij gaat er met haar betoog echter aan voorbij dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de stukken die zij heeft voorgelegd na de uitnodiging van het bestuur van 25 april 2017. Meer bepaald werd hierin het volgende gevraagd:

"Gevolg gevend aan de aanvraag voor een visum gezinshereniging die door betrokkene(n) werd ingediend en om het onderzoek van het dossier voort te kunnen zetten, vragen wij u om de volgende documenten op te sturen:

- Bewijzen van de bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon (laatste aanslagbiljet, loonfiches, arbeidscontract, ...) idéaliter met betrekking tot de laatste 12 maanden, met als doel te evalueren of deze stabiel, regelmatig en toereikend zij. Het kan om de volgende documenten gaan: het meest recente aanslagbiljet van de FOD Financiën, de loonfiches, het (de) arbeidscontract(en), de rekeninguittreksels, het bewijs van inkomsten van bedrijfsleiders (bv. : loonfiche 281.20), de meest recente afgesloten boekhoudkundige balans van het jaar, de pensioenfiche,...

Artikel 42 van de wet van 15.12.1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt: "Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, §4, tweede lid, en 40ter, §2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden." In het licht van deze bepaling staat het u vrij ons alle documenten over te maken die u met het oog op deze behoefteanalyse nuttig acht. Voor meer informatie, bezoek onze website: www.dofi.ibz.be -> Gezinshereniging voorwaarden kies vervolgens de situatie die voor u van toepassing is bestaansmiddelen

- Ziektekostenverzekering: recent attest van het ziekenfonds van de te vervoegen persoon in België met de bevestiging dat diens familieleden bij hen ingeschreven kunnen worden vanaf hun aankomst op het Belgisch grondgebied (zie de website www.dofi.fgov.be)".

De verzoekende partij betwist niet dat zij in antwoord op dit schrijven enkel de volgende stukken heeft overgemaakt:

- een attest van ziektekostenverzekering van 22 juni 2017;
- een verklaring van Partena van 26 juni 2017, waarin wordt verklaard dat de Belgische referentiepersoon bij hen is ingeschreven als landbouwer in hoofdberoep en dat hij in regel is met zijn sociale bijdragen;
- een attest inkomstenverklaring (inkomstenjaar 2016) van 15 juni 2017 van de heer P.D., de accountant-belastingconsulent van de Belgische referentiepersoon, die verklaart dat de inkomsten voor het jaar 2016 worden geraamd op 17.500 euro.

De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij op geen enkele wijze ingaat op de beoordeling in de bestreden beslissing met betrekking tot de voormelde door haar voorgelegde stukken betreffende de actuele inkomsten van haar echtgenoot. De verzoekende partij heeft het in haar betoog over de inkomsten in de jaren 2010 tot en met 2015, maar zij verduidelijkt niet wat de relevantie van deze gegevens nog is en waarom de motieven in de bestreden beslissing dan niet kunnen standhouden. Met haar feitelijke uiteenzetting toont zij niet aan dat de bestreden beslissing is gesteund op incorrecte feitelijke gegevens of kennelijk onredelijk is.

Waar de verzoekende partij aangeeft dat de belastingen van haar echtgenoot worden berekend op basis van een forfaitair bepaald inkomen en de werkelijke inkomsten veel hoger liggen, ziet de Raad ook niet in hoe dit betoog afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat de voorgelegde stukken geen duidelijk zicht bieden op de actuele inkomsten van de referentiepersoon, bij gebreke van de vereiste officiële stukken. Er kan bovendien geenszins worden aangenomen dat, omdat de belastingen voor een landbouwer wordt berekend op een forfaitair inkomen, de inkomsten in

werkelijkheid per definitie hoger zouden uitvallen. Het omgekeerde is evenzeer mogelijk. Het louter verwijzen naar een stuk van een boekhouder betreffende de prognose voor 2013 inzake ontvangsten en kosten kan in dit verband ook geenszins volstaan als bewijs dat de reële inkomsten van de referentiepersoon hoger liggen, al was het maar omdat voor dit inkomstenjaar geen officiële bewijzen van de belastingen voorliggen. De verzoekende partij maakt met haar uiteenzetting niet aannemelijk dat zij stukken overmaakte die voldoende duidelijkheid bieden omtrent de actuele inkomsten van haar echtgenoot noch dat de door haar voorgelegde stukken aantonen dat de werkelijke inkomsten van haar echtgenoot hoger zijn dan het forfaitair bepaalde inkomen in het kader van de belastingen.

Met haar argumentatie toont de verzoekende partij niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, met name op 10 juli 2017, op basis van incorrecte feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijk wijze heeft geoordeeld dat de voorliggende gegevens geen voldoende duidelijkheid geven over de actuele inkomsten van de Belgische referentiepersoon en hem niet toelaten zich uit te spreken over de stabiliteit, de toereikendheid en de regelmatigheid van de actuele inkomsten van de referentiepersoon. Op geen enkele wijze gaat de verzoekende partij concreet in op deze voorziene motivering in de bestreden beslissing. De uiteenzetting van de verzoekende partij kan geen afbreuk doen aan deze motivering.

De verzoekende partij stelt verder dat de gemachtigde van de staatssecretaris een behoefteanalyse had moeten uitvoeren.

Artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”

Verweerder heeft in de bestreden beslissing gemotiveerd dat een behoefteanalyse zich niet opdrong, omdat geen duidelijk zicht bestaat op de actuele inkomsten van de referentiepersoon en daarenboven ook werd nagelaten om bewijzen van alle vaste en variabele kosten voor te leggen, niettegenstaande de referentiepersoon hiertoe uitdrukkelijk werd uitgenodigd.

De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij er zich toe beperkt te stellen dat een behoefteanalyse wel degelijk diende te worden doorgevoerd, doch zonder concreet in te gaan op de door het bestuur voorziene motivering en deze te weerleggen.

Voor zover als nodig benadrukt de Raad dat de in artikel 42, § 1 van de Vreemdelingenwet bedoelde behoefteanalyse zich slechts opdringt voor zover vaststaat dat er sprake is van stabiele en regelmatige bestaansmiddelen die evenwel lager zijn dan het in diezelfde bepaling bedoelde referentiebedrag (RvS 27 januari 2016, nr. 233.641). Er dient dus voldoende duidelijkheid te bestaan omtrent het bedrag van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, waarbij wordt vastgesteld dat dit bedrag lager ligt dan het referentiebedrag. De bedoeling van de door te voeren behoefteanalyse is zo om na te gaan of een gezin niet alsnog in zijn behoeften kan voorzien met een bedrag dat lager ligt dan het bedoelde referentiebedrag zonder ten laste te komen van de sociale bijstand en dit onderzoek is enkel nuttig voor zover het bedrag van de bestaansmiddelen waarover de referentiepersoon effectief kan beschikken gekend is. De uitkomst van de behoefteanalyse die erin bestaat dat moet worden nagegaan welke bestaansmiddelen het gezin nodig heeft om in zijn behoeften te kunnen voorzien, moet immers vervolgens kunnen worden afgetoetst aan de bestaansmiddelen waarover de referentiepersoon daadwerkelijk beschikt.

De verzoekende partij betoogt dat er voldoende uitleg wordt verschaft door de accountant-belastingconsulent van haar echtgenoot en dat er reeds in een vorige procedure werd uiteengezet dat haar echtgenoot forfaitair wordt belast. In dit verband herhaalt de Raad dat het gegeven dat een landbouwer forfaitair wordt belast nog geen afbreuk doet aan het motief in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij aan de hand van de door haar voorgelegde stukken onvoldoende bewijs voorlegde van de actuele bestaansmiddelen van haar echtgenoot. Er wordt eveneens herhaald dat de verzoekende partij ook geenszins aannemelijk maakt dat in de situatie van haar echtgenoot diens werkelijke

inkomsten effectief hoger liggen. Met haar betoog weerlegt de verzoekende partij het motief in de bestreden beslissing ook niet dat het voorgelegde attest van de accountant-belastingconsulent waarin deze het inkomen van de referentiepersoon voor het jaar 2016 raamt op 17.000 euro niet kan volstaan als voldoende bewijs van de actuele bestaansmiddelen van deze laatste, waar het niet wordt ondersteund door de noodzakelijke officiële stukken. Het louter aangeven niet akkoord te gaan met de bestreden beslissing, zonder de moeite te nemen in te gaan op de concrete motieven die aan deze beslissing ten grondslag liggen, volstaat niet om het incorrect of kennelijk onredelijk karakter van deze beslissing aan te tonen.

Nu de verzoekende partij er niet in slaagt het motief te weerleggen dat de actuele inkomsten van haar echtgenoot niet met voldoende bewijskrachtige stukken zijn bewezen, en de verwerende partij op basis van de beschikbare gegevens dus geen voldoende duidelijk zicht heeft op het bedrag van het huidige inkomen van de referentiepersoon, wordt niet aangetoond dat de verwerende partij een behoefteanalyse had moeten doorvoeren. De verzoekende partij betwist bovendien ook niet dat zij naliet een overzicht van vaste en variabele kosten voor te leggen, ondanks een uitdrukkelijke vraag in deze zin van het bestuur, waardoor volgens het bestuur zij zelf ook verhinderde dat een degelijke behoefteanalyse werd doorgevoerd.

De verzoekende partij voegt nog allerhande stukken waaruit moet blijken dat de Belgische referentiepersoon maandelijks 2000 euro verdient als zaakvoerder en dat hij ook inkomsten verkrijgt uit een verpachting van een weide en stallingsruimte. De Raad wijst er echter op dat niet blijkt dat de verzoekende partij deze informatie heeft overgemaakt aan het bestuur voor het nemen van de bestreden beslissing. Dit wordt bevestigd door het verzoekschrift zelf. In het verzoekschrift wordt verwezen naar '*stuk 10*'. In de bijlage wordt stuk 10 omschreven als '*aanvullende stukken*', terwijl stuk 9 uitdrukkelijk wordt beschreven als "*overgemaakte stukken bij schrijven dd. 29.06.2017 Mr. [F.L.]*". Er moet worden geduurd dat de Raad in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening kan houden met documenten die niet ter beschikking waren van het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen en dat het niet aan de Raad toekomt deze documenten in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de bestreden beslissing is genomen met miskenning van de materiële motiveringsplicht.

2.2.3. In zoverre de verzoekende partij in de hoofding van haar middel de schending inroept van de uitvoeringsovereenkomst van de Schengenakkoorden en van de Vreemdelingenwet, kan de Raad enkel vaststellen dat enerzijds niet nader wordt gepreciseerd welke bepaling in deze overeenkomst of deze wet de verzoekende partij dan precies geschonden acht en anderzijds ook niet nader wordt verduidelijkt op welke wijze de gemachtigde van de staatsecretaris door het nemen van de bestreden beslissing deze specifieke bepaling dan wel heeft miskend. Deze onderdelen van het middel zijn onontvankelijk, omdat zij de vereiste precisie missen.

2.2.4. Het enig middel is, in zoverre het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS